

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 16/11
Дана 30.09.2011. године
Београд

организовани криминал злочиначко удруживање недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Верољуба Цветковића, Савке Гоговић, Надежде Мијатовић и Драгољуба Ђорђевића, чланова већа, уз учешће вишег судијског сарадника Александра Багаша, као записничара, у кривичном предмету против **окр. АА и др.**, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, окр. АА и његовог браниоца адв. АБ, бранилаца окривљеног ББ, адв. БА, адв. БА2 и адв. БА3, окривљеног ВВ, окривљеног ГГ, окривљеног ДД, браниоца окривљеног ЂЂ, адв. ЂА и браниоца окривљеног ЕЕ, адв. ЕА, у седници већа одржаној дана 28 и 29.09.2011 године у смислу члана 375 ЗКП-а, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал – Драгана Честа, тумача за кинески језик – СС, окривљеног АА, окривљеног ЕЕ, окривљеног ББ, окривљеног ВВ, као и браниоца окривљеног ББ, адв. БА3, а у одсуству окривљеног ДД, ЂЂ, адв. ЂА, адв. АБ, адв. ЕА и адв. БА2, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр.207/10 од 24.12.2010. године, донео је дана 30.09.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

I

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, окривљеног АА и његовог браниоца, адв. АБ, бранилаца окривљеног ББ, адв. БА, адв. БА2 и адв. БА3, окривљеног ВВ, окривљеног ГГ, окривљеног ДД, браниоца окривљеног ЂЂ, адв. ЂА и браниоца окривљеног ЕЕ, адв. ЕА, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр.207/10 од 24.12.2010. године, **ПОТВРЂУЈЕ**, осим у делу одлуке о притвору према **окр. АА и ЕЕ**.

II

Поводом изјављених жалби, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Беогаду, Посебно одељење К.По1 бр.207/10 од 24.12.2010. године у погледу одлуке о урачунавању притвора на основу чл. 63 КЗ у односу на првоокривљеног АА и седмоокривљеног ЕЕ, тако што се у односу на окривљеног АА у казну затвора у трајању од три године, која му је изречена првостепеном пресудом, урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 24.12.2010. године, а окривљеном ЕЕ у казну затвора у трајању од две године се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 24.12.2010. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Беогаду, Посебно одељење К.По1 бр.207/10 од 24.12.2010. године, окривљени АА, ДД, ЂЂ, ГГ, СС1, СС2, ЕЕ, ББ и СС3 оглашени су кривим због извршења једног продуженог кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, а окривљени ВВ је због једног кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 Кривичног законика и осуђени су и то окривљени АА на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 08.04.2009, окривљени ДД на казну затвора у трајању од две године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 04.03.2010. године, окривљени ЂЂ на казну затвора у трајању од једне године и пет месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 20.11.2009. године, окривљени ГГ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 20.11.2009. године, окривљени СС1 на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 20.11.2009. године, окривљени СС2 на казну затвора у трајању од једне године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 20.11.2009. године, окривљени ЕЕ на казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 08.04.2009., окривљени ББ на казну затвора у трајању од једне године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 20.11.2009. године, окривљени СС3 на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 20.11.2009. године и окривљени ВВ на казну затвора у трајању од једне године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009. године до 20.11.2009. године. У ставу два исте пресуде, на основу члана 88 став 1 Кривичног законика, према оптуженима ЕЕ, ББ и ВВ изречена је и мера безбедности протеривање странаца из земље за време од пет година, рачунајући од правоснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ових мера. У ставу три је на основу члана 350 став 4 КЗ-а одлучено да се од оптужених одузму средства употребљена за извршење кривичних дела и то од окривљеног АА путничко возило марке „Volvo“ тип „С-70“, број шасије __, број мотора __, од окривљеног ДД путничко возило марке

“Volkswagen“ тип „Passat 323B“ сиве металик боје, регистарски број __, са ознаком шасије __ и ознаком мотора DS337293, од окривљеног ЂЂ путничко возило „Audi 100“, регистарске ознаке __, од окривљеног ББ комби возило марке „Mercedes“ регистарски број __. У ставу четири исте пресуде, на основу члана 91 и 92 Кривичног законика и члана 513 став 1 и 2 и 515 ЗКП-а, од оптужених се одузима имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела и то од оптуженог АА 2.900 еура, од оптуженог ДД 1.450 еура, од оптуженог ЂЂ 50 еура, од оптуженог ГГ 175 еура, од оптуженог СС1 125 еура, од оптуженог СС2 450 еура, од оптуженог СС3 125 еура и од оптуженог ВВ 900 еура и оптужени су обавезани да на име прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела плате ове износе у динарској противвредности по званичном курсу НБС на дан исплате, у корист буџетских средстава Републике Србије, у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења. У ставу пет исте пресуде, на основу члана 193, 194 и 196 ЗКП-а, окривљени су обавезани да суду плате трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити одређена накнадно посебним решењем.

Против означене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и то у односу на окривљене АА, ДД, ЂЂ, ГГ, СС1, СС2, ЕЕ, ББ, СС3 и ВВ, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду Посебног одељења Вишег суда у Београду К.По1 бр.207/10 од 24.12.2010. године преиначи и да окривљеног АА огласи кривим за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези са чланом 33 Кривичног законика, а окривљене ДД, ЂЂ, ГГ, СС1, СС2, ЕЕ, ББ, СС3 и ВВ за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, те да им за оба кривична дела утврди јединствену казну затвора или да за кривично дело за које су осуђени изрекне казну затвора у дужем временском трајању.

-бранилац окривљеног ББ, адв. БА, због битне повреде одредаба ЗКП-а, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и оптуженог ББ ослободи од оптужбе или да исту у односу на овог окривљеног укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, са молбом да окривљени и његов бранилац буду позвани на седницу другостепеног већа.

-браниоци окривљеног ББ, адв. БА2 и адв. БА3, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеном ББ изрећи ослобађајућу пресуду или да уколико тако не одлучи, побијану пресуду укине и врати предмет првостепеном суду на поновно одлучивање, уз захтев да браниоци окривљеног буду обавештени о датуму и часу одржавања јавне седнице.

-окривљени АА и његов бранилац, адв. АБ, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду одлучи да преиначи

побијану пресуду у погледу одлуке о казни или уважи жалбу и укине првостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање, уз молбу да окривљени и његов бранилац буду позвани на седницу већа Апелационог суда у Београду.

-окривљени ВВ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, одлуке о казни и изреченој мери безбедности, одузимању имовинске користи и трошковима кривичног поступка, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о казни и изрекне му у смислу одредби члана 57 Кривичног законика блажу казну, уз отклањање изречене мере безбедности.

-окривљени ГГ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду Посебног одељења Вишег суда у Београду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да суд нађе да у конкретном случају нема обележја кривичног дела, те да због тога укине пресуду првостепеног суда и оптужницу одбаци или пак преиначи пресуду и оптуженом изрекне блажу санкцију или изречену казну смањи.

-окривљени ДД, из свих законских разлога, са предлогом да његова жалба буде уважена и да он буде ослобођен кривичне одговорности или да му се казна смањи јер му је неправилно одређена, те да буде обавештен о одржавању седнице већа.

-бранилац окривљеног ЂЂ, адв. ЂА, из свих законских разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на првостепено суђење, а да он буде обавештен о дану одржавања седнице већа.

-бранилац окривљеног ЕЕ, адв. ЕА, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу усвоји, позове браниоца и окривљеног на седницу већа, на којој ће преиначити побијану пресуду у делу који се односи на висину казне затвора и мере безбедности и исте изрекне у краћем трајању.

Тужилац за организовани криминал доставио је поднесак Ктж.бр.216/11 од 13.07.2011. године, у ком је изнео мишљење да жалбе окривљених и бранилаца требају бити одбијене као неосноване, а да у потпуности остаје при наводима жалбе овог Тужилаштва, као и жалбеним предлозима.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 380 ЗКП-а, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама, као и мишљења Тужиоца за организовани криминал из цитираног писменог поднеска, нашао:

Жалбе су неосноване.

Битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368 став 1 тачка 11 ЗКП-а.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП-а, бранилац окривљеног ББ, адв. БА, у жалби истиче да је изрека пресуде противречна сама себи, неразумљива јер не садржи одлучне чињенице, те да су разлози у пресуди противречни и потпуно неразумљиви. У жалби се даље наводи да изрека пресуде не садржи опис виности ни у односу на кривично-правне радње ни у односу на саизвршилаштво, те да нема описа чињеница у чему се огледа свест и воља окривљеног у односу на прописане кривично-правне радње, те у чему се састоји његова саизвршилачка делатност.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адв. БА, су оцењени као неосновани и овај суд налази да је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, те да је првостепени суд у погледу одлучних чињеница дао јасне, непротивречне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Наиме, у изреци пресуде првостепеног суда јасно се наводи да су сви оптужени, па и окривљени ББ, приликом предузимања радњи кривичног дела које им је стављено на терет били способни да схвате значај свог дела и управљају својим поступцима, те да су деловали са умишљајем, свесни да је њихово дело забрањено. Из овако конципиране изреке побијане пресуде јасно произилази и опис виности у односу на кривично-правне радње свих окривљених, па и окривљеног ББ, због чега су и супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани. Апелациони суд у Београду такође налази да је насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног првостепени суд правилно нашао да су сви окривљени, па и окривљени ББ, поступали као саизвршиоци јер су учествовањем у радњи извршења заједнички вршили кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи, јер су окривљени приликом извршења кривичног дела за које су оглашени кривим првостепеном пресудом, предузимали низ радњи које су и неопходне да би емигранти без прописане дозволе прешли границу, и тим заједничким својим радњама омогућили кинеским емигрантима недозвољен прелаз државне границе, у чему се и огледа њихова саизвршилачка делатност.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка, окривљени АА и његов бранилац, адв. АБ, браниоци окривљеног ББ, адв. БА2 и адв. БА3, окривљени ГГ, окривљени ВВ, окривљени ДД, бранилац окривљеног ЂЂ, адв. ЂА, у изјављеним жалбама конкретно не указују ни на једну битну повреду одредаба кривичног поступка, већ образложење овог жалбеног основа своде на оспоравање утврђеног чињеничног стања, о чему ће у даљем делу образложења ове пресуде бити речи.

ПОГРЕШНО И НЕПОТПУНО УТВРЂЕНО ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, окривљени АА и његов бранилац, адв. АБ, окривљени ГГ, окривљени ВВ, окривљени ДД, окривљени ЂЂ и браниоци окривљеног ББ, адв. БА2 и адв. БА3, изјављеним жалбама указују на погрешну оцену доказа од стране првостепеног суда, што је неосновано и Апелациони суд у Београду овом приликом указује да је право суда да врши оцену доказа, што је првостепени суд и учинио и правилно ценећи доказе изведене на главном претресу у смислу одредбе члана 17 и 352 ЗКП-а, утврдио чињенице које су одлучне за правилно пресуђење у овој кривично-правној ствари и у погледу тих одлучних чињеница дао јасне, непротивречне и довољне разлоге који су прихватљиви и за овај суд.

Тако се у жалби окривљеног АА и његовог браниоца, адв. АБ, наводи да се из изведених доказа са сигурношћу да утврдити да окривљени АА критичне прилике није пратио својим возилом „Volvo“Е-70, нити чистио пут испред окривљеног ДД. Даље се у жалби наводи да окривљени АА није организатор групе.

Жалбени наводи окривљеног АА и његовог браниоца су оцењени као неосновани, јер да је окривљени АА својим аутом ишао испред окривљеног ДД и на тај начин „чистио пут“ утврђено је на основу доказа изведених на главном претресу и то на основу исказа окривљеног ДД, у ком је навео да је сваки пут од Врањске петље до Прешева АА својим возилом ишао испред њега, позивајући га више пута и упозоравајући да ли има полиције и да не прекорачи брзину, објашњавајући му куда и како да вози. Наведено произилази и из транскрипата разговора који се воде између окривљеног АА и окривљеног ДД. Наиме, из транскрипата разговора произилази да је окривљени АА најмање разговора обавио са окривљеним ДД, међутим, наведени листинг долазно-одлазних позива за број телефона 061/229-37-26, који користи окривљени ДД, произилазе чињенице којима се потврђује исказ окривљеног ДД.

Неосновани су и жалбени наводи којима се истиче да окривљени АА није организатор криминалне групе. Наиме, насупрот оваквим жалбеним наводима, првостепени суд је правилно ценећи изведене доказе утврдио да је окривљени АА организовао криминалну групу заједно са НН СС4 и НН лицем кинеске националности са територије Грчке. Окривљени АА делимично у својој одбрани признаје да се у непосредном контакту са НН СС4 новембра 2008. године у Скопљу договорио око превоза Кинеза, међутим, првостепени суд правилно закључује да иако нема доказа да је самом договору присуствовала НН Кинескиња, а имајући у виду начин на који је функционисала ова организована криминална група, јасно је да је НН Кинескиња комуницирала са НН СС4, што је потврдио и сам оптужени АА из чега првостепени суд правилно и закључује да су сво троје организатори групе. У прилог оваквом ставу првостепеног суда говори и чињеница да пут миграната од њиховог полазишта до њихових крајњих дестинација захтева ангажовање већег броја лица са различитих простора, па је ова организована криминална група, која је деловала на простору Републике Србије, Македоније и Грчке, очигледно део криминалне мреже која је деловала на простору од полазишта кинеских миграната до њиховог крајњег одредишта. Да је окривљени АА организатор ове криминалне групе произилази из свих доказа изведених на главном претресу. Тако се из транскрипата разговора које је обављао АА са осталим члановима криминалне групе, као и на основу разговора

које су водили остали чланови криминалне групе међусобно, утврђује да окривљени ГГ исплаћује окривљене СС3 и СС1, али да новац добија од оптуженог АА, те да су окривљени СС3 и СС1 договор у вези висине исплате постигли са окривљеним АА.

Бранилац окр. ББ адв. БА побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у жалби наводи да је суд засновао чињенично стање на службеним белешкама СУП-а, сачињеним поводом опсервације окривљених ЕЕ и ББ на Аутобуској станици Београд, 13. и 17. децембра 2008. године, а да је притом суд из списка предмета издвојио видео записе поводом којих је и сачињена службена белешка, због чега је по наводима жалбе пресуда заснована на доказу на ком се не може заснивати.

Жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани. Наиме, одредбом члана 504-ђ став 4 ЗКП-а, прописано је да искази и обавештења које је јавни тужилац прикупио у преткривичном поступку могу се користити као доказ у кривичном поступку, али се одлука не може заснивати само на њима. Дакле, по налажењу и Апелационог суда у Београду, службена белешка СУП-а сачињена поводом опсервације окривљених ЕЕ и ББ се сходно одредби члана 504-ђ став 4 ЗКП-а, може користити током поступка, с тим што Апелациони суд у Београду указује да садржина службене белешке сачињена поводом опсервације окривљених ЕЕ и ББ на Аутобуској станици Београд 13. и 17. децембра 2008. године уопште није спорна јер су и сами окривљени ЕЕ и ББ признали и детаљно описали радње које су предузимали 13. и 17. децембра 2008. године. Притом, првостепени суд побијану пресуду и не заснива само на наведеној службеној белешци, чија садржина уопште није спорна, као што је и напред наведено, већ побијану пресуду заснива на свим доказима изведеним на главном претресу, које је првостепени суд правилно ценио и у погледу одлучних чињеница дао јасне и непротивречне разлоге, које у свему прихвата и овај суд, због чега су и супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног ББ адв БА у жалби наводи да је одбрана инсистирала да се видео снимци као докази уврсте у доказни материјал јер управо они оповргавају оптужбу, па самим тим и изреку побијане пресуде, а потврђују одбрану ББ.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ББ су оцењени као неосновани, јер је првостепени суд правилно нашао да су видео записи и фотографије које се односе на оптужене ЕЕ и ББ сачињене 13.12.2008. и 17.12.2008. године, сачињене без наредбе истражног судије. Наиме наредба истражног судије Кри.пов.п.бр.672/08 којом је одређено да се против осумњиченог ББ изврши надзор и снимање телефонских разговора и других разговора или комуникација другим техничким средствима и оптичко снимање лица донета је дана 22.12.2008 године, а наредба Кри.пов.п.бр.673/08 којом је одређено да се изврши оптичко снимање осумњиченог ЕЕ донета је 22.12.2008 године. Како су видео записи и фотографије које се односе на окр. ЕЕ и ББ сачињени 13.12.2008. и 17.12.2008. године то је првостепени суд правилно нашао да су исте сачињене без наредбе истражног судије. Како је одредбом

члана 504-љ ЗКП-а прописано да се оптичка снимања лица за која постоје основане сумње да су учинила кривична дела организованог криминала поред мере из члана 232 и 234 истог Законика могу извршити на основу наредбе истражног судије, то је првостепени суд правилно нашао да се на таквом доказу не може заснивати пресуда, јер је према начину прибављања овај доказ у супротности са Законом о кривичном поступку, па је правилно применивши одредбе члана 337 став 3 ЗКП-а и члана 178 ЗКП-а одлучио да се из списка предмета издвоје ови видео снимци и фотографије, због чега су и супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, браниоци окривљеног ББ, адв. БА2 и адв. БА3, наводе у жалби да је током целог поступка окривљени ББ негирао извршење дела које му се ставља на терет и да не постоји ниједан доказ којим се несумњиво може довести у било какву везу са осталим оптуженима.

Жалбени наводи бранилаца окривљеног ББ су оцењени као неосновани. Насупрот тим жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду налази да је доказима изведеним на главном претресу несумњиво утврђено да је окривљени ББ предузео радње због којих је оглашен кривим. Наведено се пре свега утврђује на основу садржине разговора које окривљени ББ обавља дана 31.10.2008. године у 14,49 и 19 секунди, у списима предмета означен као „вељан 2У“ са оптуженим АА. Притом је окривљени АА признао да разговор обавља са лицем кинеске националности, преко броја телефона који му је дао НН СС4, који се са тим лицем договорио да му оно да Кинезе да их вози за Прешево. Притом окривљени ББ није признао да је водио овај разговор са оптуженим АА, тврдећи да се не ради о његовом гласу и да не говори српски језик. Међутим, након обављеног вештачења вештак је дао закључак да сви резултати компаративне анализе спорног гласа у спорном снимку и неспорног гласа оптуженог ББ указују да постоји јака индиција да анализирани гласови припадају истој особи, у овом случају окривљеном ББ. Чињеница да је окривљени ББ АА саговорник потврђују и наводи његове одбране са главног претреса од 18.11.2009. године, када се окривљени ББ изјаснио да је број телефона __, са кога је обављен разговор који је био предмет вештачења, користио три или четири године и на децидно питање заменика Специјалног тужиоца да ли је давао телефон неком другом да се служи и да разговара преко њега одговорио је да се не сећа и да мисли да није. Тек након што је током поступка изведен доказ слушањем аудио записа пресретнутог разговора, окривљени ББ је изјавио да је доста људи користило његов телефон, међутим, првостепени суд је правилно оценио да је такав навод окривљеног ББ имајући у виду све доказе изведене на главном претресу срачунат на избегавање кривичне одговорности јер окривљени суду није пружио никакво објашњење за промену свог исказа.

Бранилац окривљеног ЂЂ адв. ЂА побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у жалби наводи да је пресуда донета без доказа који могу указивати и доказати кривицу окривљеног ЂЂ и да окривљени не разуме зашто је осуђен када је само обављао своју професионалну делатност.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ЂЂ су оцењени као неосновани. Наиме, окривљени ЂЂ је на главном претресу признао радње које су му оптужницом стављене на терет с тим што је навео да се не осећа кривим јер није знао где Кинези одлазе а да је од оптужених једино познавао АА и окривљеног ДД. Чињеница да је окривљени ЂЂ знао где Кинези иду првостепени суд је правилно утврдио на основу доказа изведених на главном претресу између осталог на основу исказа окривљеног АА који је пред истражним судијом 29.05.2009.године навео да је окривљени ЂЂ звани ђђ знао да се Кинези пребацују преко наше границе у Македонију даље у Грчку на шта указује и садржина разговора које окривљени ЂЂ обавља већ 13.12.2008.године у 15и23, 16и58 са окривљеним АА који разговори говоре у прилог чињенице да је окривљени ЂЂ знао куда Кинези иду. Из напред наведених разговора утврђује се да окривљени АА јавља окривљеном ЂЂ шифру 8699 и каже му да одмах крене „на исто место где си и задњи пут“ што указује да окривљени АА и окривљени ЂЂ су и раније уговарали исти посао. Окривљени ЂЂ је и током поступка коментаришући разговор са АА од 12.12.2008.године у 17,52 и 49сек. када након што му је окривљени АА нудио „работу“ навео да је „велика промаја“ изјавио је да је то значило да на аутобуској станици полиција контролише Кинезе што указује на свест окривљеног ЂЂ да предузима радње које нису дозвољене због чега су и супротни жалбени наводи његовог браниоца оцењени као неосновани.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања окривљени ДД у жалби истиче да он није био упознат да чини нешто што је недозвољено, да је његов задатак био да преузме Кинезе да провери да ли имају пасоше и да исте доведе до Прешевске петље те да га није ни интересовало где Кинези иду.

Жалбени наводи окривљеног ДД су оцењени као неосновани јер су у супротности са доказима изведеним на главном претресу па и са самом одбраном окривљеног ДД. Наиме, окривљени ДД је пред истражним судијом 09.06.2009.године изјавио да у почетку није знао где иду Кинези али је касније сам „сконтао“ да нешто није у реду па је питао окривљеног АА на шта му је он одговорио да Кинези иду за Грчку. Да је окривљени ДД већ приликом првог превоза кинеских држављана где они иду првостепени суд је правилно утврдио ту чињеницу на основу начина на који је окр. ДД вршио преузимање кинеских држављана коришћењем шифри, начина на који су уговарали возњу користећи изразе „гуме“ за кинеске држављане, „магацин“ за Београд или Панчево“, затим место где кинеске држављане остављају и на начин на који су напуштали његово возило јер су остајали поред пута и пешке одлазили као и на основу чињенице да се окривљени АА у два наврата својим возилом кретао испред возила окривљеног ДД и упозоравао га да ли има полиције те говорио куда и како да вози. Да је окривљени ДД знао да су његове радње недозвољене, произилази из чињенице да је он давао новац окривљеном ЂЂ од кога је преузимао држављане кинеске националности. Осим тога окривљени АА је пред истражним судијом 29.05.2009.године навео да су и окривљени ДД и окривљени ЂЂ и сви који су учествовали у превозу Кинеза знали да се Кинези илегално пребацују преко наше границе у Македонију и даље да иду према Грчкој, због чега су и супротни жалбени наводи окривљеног ДД оцењени као неосновани.

Окривљени ВВ изјављеном жалбом у суштини не оспорава чињенично стање већ у жалби наводи да је у пресуди погрешно констатовано да се он различито изјашњавао пред органима унутрашњих послова, истражним судијом или на главном претресу те да је то констатовано претпоставља због лошег превода а да је то имало за последицу погрешно извођење закључка од стране првостепеног суда.

Жалбени наводи окривљеног ВВ су оцењени као неосновани јер у побијаној пресуди није констатовано да се он различито изјашњавао у току поступка већ је наведено да је окривљени ВВ у потпуности порекао извршење кривичног дела и пред органима унутрашњих послова и пред истражним судијом и на главном претресу при том признајући да је превезао кинеске држављане али наводећи да он није знао где они иду нити да чини нешто недозвољено. Међутим, да је окривљени ВВ знао где одлазе кинески држављани произилази из исказа сведока КК, КК1 и КК2 при чему сведок КК2 јасно сведочи да је Кинез који их је дочекао у Београду (а то је ВВ) знао њихов пут, знао где треба да стигну и да имају фалсификоване пасоше а у прилог оваквом ставу стоји и чињеница да је оптужени ВВ комуницирао са НН кинескињом са територије Грчке и са оптуженим АА коме је његов број телефона дао НН СС4. Имајући у виду напред наведено жалбени наводи окривљеног ВВ су оцењени као неосновани.

Окривљени ГГ побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у жалби изјављује да он није знао да постоји нека организована група да он није организовао групу да је њему једноставно било понуђено да одведе одређена лица до одређеног места за одређену суму новца што је он учинио због лоше материјалне ситуације и да није схватио значај и друштвену опасност онога што чини.

Жалбени наводи окривљеног ГГ су оцењени као неосновани. Наиме, овакви жалбени наводи су у супротности са свим доказима изведеним на главном претресу као и са његовом одбраном. Окривљени ГГ је на главном претресу признао наводе оптужнице, изузев кривичног дела злочиначко удруживање, детаљно објашњавајући како и где је вршена примопредаја Кинеза наводећи да је Кинезе у пет наврата преузео од СС1, а у три наврата од СС3, даље окривљени ГГ наводи да се увек ишло ноћу ван путева, да су СС1 и СС3 преузимали Кинезе са ауто-пута код искључења за Прешево и доводили их до места где их је он преузимао да је он даље Кинезе водио још 1км према граници до места Стубал где их је преузимао СС5 и да је то место удаљено километар од границе. Признање окривљеног у току поступка суд је правилно прихватио налазећи да је исто потврђено осталим доказима изведеним на главном претресу из чега јасно произилази да је окривљени ГГ предузео све радње које су му стављене на терет изреком пресуде и то тачкама 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10 и 11 да је одводио емигранте из реона села Славујевац где их преузимао од окр. СС1 и СС3 и водио их до места Стубал удаљеног 1 км. од македонске границе због чега су и његови жалбени наводи оцењени као неосновани.

На основу свих изведених доказа првостепени суд је правилно утврдио да су сви окривљени поступали по унапред утврђеним улогама односно

да су деловали као организована криминална група на територији Републике Србије, Републике Македоније и Грчке дакле у међународним размерама при чему су организатори те групе били оптужени АА, са НН СС4 из Македоније и НН кинескињом са територије Грчке. Такође, је правилно утврђено да је окривљени АА организовао превоз кинеских држављана од Београда до Куманова док је НН СС4 даље организовао њихов транзит до Грчке а НН кинескиња вршила њихов прихват у Грчкој. Првостепени суд такође правилно утврђује да су оптужени ДД, ЂЂ, ГГ, СС3 и СС2 примали налоге од оптуженог АА као и НН СС5 и СС6 са територије Републике Македоније. У прилог правилном ставу првостепеног суда да се у конкретном случају ради о организованој криминалној групи говори и чињеница да су НН СС4 и НН СС8 упућивали окривљеног АА на Кинезе у Београду и то на окривљеног ЕЕ, окривљеног ББ односно окривљеног ВВ и СС7. Наиме, из телефонских разговора је утврђено да је окривљеном АА број мобилног телефона окривљеног ВВ и НН лица кинеске националности СС7 дао НН СС4 а из одбране окривљеног АА произилази да му је НН СС4 дао и број телефона окривљеног ББ, те да је број телефона окривљеног ЕЕ окривљеном АА дао НН СС8 због чега су и супротни жалбени наводи окривљених и њихових бранилаца да они нису припадници организоване криминалне групе оцењени као неосновани.

ПОВРЕДА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА

Побијајући првостепену пресуду због повреде кривичног закона Тужилац за организовани криминал у жалби истиче да се повреда закона у побијаној пресуди огледа у томе што је првостепени суд окривљене огласио кривим само за кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у вези члана 61 и 33 Кривичног законика налазећи да је кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика оптужницом стављено на терет окривљеном АА, а свим осталим окривљенима кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика конзумирано у кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика, што по налажењу Тужиоца за организовани криминал није правилно јер је законодавац кривично дело злочиначко удруживање издвојио као посебно кривично дело са циљем санкционисања оваквог облика организовања групе која врши кривична дела због нарочите друштвене опасности оваквог вида криминалног удруживања.

Жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал оцењени су као неосновани. Наиме, одредбом члана 350 став 2 Кривичног законика прописано је да ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољен прелаз границе Србије или недозвољен боравак или транзит кроз Србију казниће се затвором од три месеци до шест година. Ставом III истог члана прописано је да ако је дело из става II овог члана учињено од стране организоване групе ... учиниоци ће се казнити затвором од једне до десет година. Имајући у виду напред наведено првостепени суд је правилно све оптужене огласио кривим за продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у

вези става 2 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 Кривичног законика а окривљеног ВВ за једно кривично дело кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 Кривичног законика иако је оптужницом окривљеном АА стављено на терет кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика а свим осталим оптуженима кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и свим оптуженима продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 Кривичног законика, правилно налазећи да је кривично дело злочиначко удруживање описано на начин како је то дато у оптужници конзумирано у кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика. Наиме, радње описане у оптужници означење као радње кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 и 2 Кривичног законика у потпуности представљају елементе бића кривичног дела из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика те описане радње кривичног дела злочиначко удруживање представљају квалификаторну околност за тежи облик кривичног дела из става 3 члана 350 Кривичног законика где се предвиђа и тежа казна уколико је кривично дело из става 2 члана 350 Кривичног законика учињено од стране организоване групе.

Сходно напред наведеном Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно одлучио о кривици окривљених АА и др., и правној квалификацији правилно налазећи да се у радњама окривљених АА, ДД, ЂЂ, ГГ, СС1, СС2, ББ, ЕЕ, и СС3 стичу субјективна и објективна обележја једног продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика а да се у радњама окривљеног ВВ стичу субјективна и објективна обележја једног кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног закона у саизвршилаштву у вези члана 33 Кривичног законика због чега су и супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног законика оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног ББ адв. БА побијајући првостепену пресуду и због повреде кривичног закона у жалби наводи да радње описане у изреци пресуде ни у објективном смислу нису радње кривичног дела кријумчарење људи и недозвољеног преласка државне границе а умишљај у односу на појединачне радње и у односу на саизвршилаштво није доказан.

Жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани. Чињеница да је окривљени ББ извршио кривично дело онако како му је стављено на терет изреком првостепене пресуде утврђено је на основу свих доказа изведеним на главном претресу па је у погледу умишљаја односно психичког односа окривљеног према кривичном делу о чему је било речи у претходном делу образложења ове пресуде због чега Апелациони суд у Београду налази да је на овај жалбени навод у претходном делу образложења ове пресуде

већ дат одговор.

Жалбама окривљеног АА и његовог браниоца адв. АА, бранилаца окривљеног ББ адв. БА2 и адв. БА3, браниоца окривљеног ЋЋ адв. ЋА, жалбом окривљеног ГГ, окривљеног ВВ и окривљеног ДД првостепена пресуда се побија по свим основама, дакле и због повреде кривичног закона, међутим из изјављених жалби односно изјављеним жалбама суштински се не указује ни на једну повреду кривичног законика већ се у суштини овим жалбама побијана пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама с тим што је овај суд дао одговор везано за жалбене наводе којима се пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања док ће о жалбеним наводима којима се пресуда побија због одлуке о кривичним санкцијама бити речи у даљем делу образложења ове пресуде.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да побијана пресуда садржи повреду закона прописану одредбом члана 369 тачка 5 ЗКП-а, на коју пази по службеној дужности која се огледа у томе да је првостепени суд повредио одредбе о урачунавању притвора у односу на окривљеног АА и окривљеног ББ јер у побијаној пресуди наведено је да се овим окривљенима у казну затвора урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009.године а не и до када је тај притвор трајао због чега је овај суд побијану пресуду у погледу одлуке о урачунавању притвора преиначио и применом одредбе чл. 63 КЗ-а, у изречене казне урачунао време проведено у притвору и то окривљеном АА од 08.04.2009.године до 24.12.2010.године када му је притвор укинут а окривљеном ЕЕ у казну затвора на коју је осуђен урачунао време проведено у притвору од 08.04.2009.године па до 24.12.2010.године када му је притвор укинут. У овом делу првостепена пресуда је у односу на окривљене АА и окривљеног ЕЕ преиначена поводом изјављених жалби а по службеној дужности сходно одредби члана 380 ЗКП-а.

ОДЛУКА О КРИВИЧНИМ САНКЦИЈАМА

Првостепена пресуда се побија и због одлуке о кривичним санкцијама и то жалбом Тужиоца за организовани криминал, окривљеног АА и његовог браниоца АБ, браниоца окривљеног ББ адв. БА, бранилаца окривљеног ББ адв. БА2 и адв. БА3, браниоца окривљеног ЋЋ адв. ЋА и жалбама окривљених ГГ, ВВ и ДД као и жалбама браниоца окривљеног ЕЕ адв. ЕА.

Жалбом Тужиоца за организовани криминал се истиче да првостепени суд није на правилан начин ценио друштвену опасност извршених кривичних дела и да је изрекао благе казне, док се жалбама окривљених и њихових бранилаца истиче да првостепени суд није на одговарајући начин ценио све околности као да није ни узео у обзир све олакшавајуће околности.

Жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал, окривљених и њихових бранилаца су оцењени као неосновани и насупрот тим жалбеним наводима Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика који су од утицаја да кривична санкција буде правилно

одабрана а њена висина правилно одмерена.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА суд је ценио чињеницу да до сада није осуђиван што указује на његов ранији живот а од отежавајућих околности ценио његову улогу у организованој криминалној групи обзиром да је један од организатора као и број радњи које је предузео.

У односу на окривљеног ДД од олакшавајућих околности суд је ценио његове личне и породичне прилике обзиром да је ожењен, отац четворо деце од којих је двоје малолетно, његов ранији живот, чињеница да до сада није осуђиван док је као отежавајућу околност ценио број радњи које је предузео.

У односу на окривљеног ЋЋ суд је као олакшавајућу околност ценио његове личне и породичне прилике обзиром да је разведен отац једног детета о коме се стара а које је због одређивања притвора према оптужном смештено у хранитељску породицу у којој породици је остало због имовног стања оптуженог које је веома лоше као и његово лоше здравствено стање у које се суд уверио и на главном претресу обзиром да је оптуженом позлило због чега је одведен у болницу где је констатовано да болује од хроничне опструкције болести плућа од које се лечи десетак година уназад. Стоји чињеница да првостепени суд окривљеном ЋЋ као отежавајућу околност није ценио ранију осуђиваност, али та околност имајући у виду бројне напред наведене олакшавајуће околности по налажењу овог суда није од утицаја на правилну одлуку првостепеног суда у погледу кривичне санкције која је овом окривљеном изречена.

У односу на окривљеног ГГ суд је као олакшавајућу околност ценио његово личне и породичне прилике, чињеницу да је ожењен отац троје малолетне деце, као и његово имовно стање обзиром да му месечни приходи износе 10.000,00 динара док од је од отежавајућих околности ценио његов ранији живот јер је више пута осуђиван и то од 2004.године због кривичног дела из члана 210 став 1 ОКЗ у вези члана 23 став 1 ОКЗ-а и кривичног дела из члана 255 став 1 КЗ РС условном осудом као и за кривично дело из члана 344 став 1 Кривичног законика 2009.године за које му је такође изречена условна осуда.

У односу на окривљеног СС1 суд је од олакшавајућих околности ценио његове личне и породичне прилике, чињеницу да је ради о ожењеном човеку о оцу троје деце од којих је једно малолетно, његово имовно стање и чињеница да се издржава од социјалне помоћи и дечијег додатка и пољопривреде као и његов ранији живот имајући у виду да се ради о неосуђиваном лицу.

У односу на окривљеног СС2 суд је као олакшавајуће околности ценио његове личне и породичне прилике, чињеницу да је ожењен отац четворо деце од којих је двоје малолетно и имовинске прилике обзиром да се издржава од пољопривреде при чему месечно остварује приходе од 3-4.000,00 динара као и његов ранији живот односно имајући у виду чињеницу да до сада није осуђиван.

У односу на окривљеног СС3 суд је ценио као олакшавајуће

околности његове личне и породичне прилике чињеницу да је ожењен отац двоје малолетне деце, док је као отежавајуће околности ценио његов ранији живот обзиром да је 2008.године осуђен због кривичног дела из члана 348 став 1 Кривичног законика за које дело му је изречена условна осуда а при том је суд имао у виду и његово потпуно признање.

У односу на окривљеног ЕЕ суд је као олакшавајуће околности ценио његове личне и породичне прилике, обзиром да је ожењен отац двоје малолетне деце као и његов ранији живот јер према његовим наводима до сада није осуђиван док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да у Републици Србији борави без пријављеног пребивалишта где му је 2007.године изречена заштитна мера удаљене странаца са територије Србије у трајању од једне године.

У односу на окривљеног ББ суд је као олакшавајућу околност ценио његове личне и породичне прилике обзиром да је ожењен отац троје деце од којих је двоје малолетно и његов ранији живот обзиром да према сопственим наводима није осуђиван.

У односу на окривљеног ВВ суд је као олакшавајућу околност ценио личне и породичне прилике обзиром да се ради о ожењеном човеку оцу троје малолетне деце и његов ранији живот, обзиром да према сопственим наводима није осуђиван.

Имајући у виду све напред наведене како олакшавајуће тако и отежавајуће околности првостепени суд је све напред окривљене огласио кривим и то окривљеног ВВ за једно кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 Кривичног законика а све остале окривљене за продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 Кривичног законика па их је и осудио и то окривљеног АА на казну затвора у трајању од три године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009.године а у односу на кога је Апелациони суд у Београду и преиначио побијану пресуду у погледу одлуке о урачунавању времена проведеног у притвору па се окривљеном АА време проведено у притвору урачунава у казну затвора и то време које је провео у притвору од 08.04.2009.године до 24.12.2010.године, окривљеног ДД осудио на казну затвора у трајању од две године и три месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009 до 04.03.2010.године, окривљеног ЂЂ на казну затвора у трајању од једне године и пет месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009.године до 20.11.2009.године, окривљеног ГГ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009 до 20.11.2009.године, окривљеног СС1 на казну затвора у трајању од једне године и три месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009.године до 20.11.2009.године, окривљеног СС2 на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009.године до 20.11.2009.године, окривљеног ЕЕ на казну затвора у трајању од две године док је Апелациони суд у Београду у погледу

одлуке о урачунавању притвора и у односу на овог окривљеног преиначио побијану пресуду и у казну затвора која је окривљеном ЕЕ изречена у трајању од две године урачунао време које је провео у притвору од 08.04.2009.године до 24.12.2010.године, окривљеног ББ на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009.године до 2011.2009.године, окривљеног ССЗ на казну затвора у трајању од једне године и три месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009.године до 20.11.2009.године и окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2009.године до 20.11.2009.године за шта је првостепени суд у побијаној пресуди дао јасне и непротивречне разлоге које у свему прихвата и овај суд имајући у виду степен повреде заштићеног добра, те степен кривице свих окривљених и овај суд налази да ће се казном затвора на коју су окривљени осуђени у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Насупрот жалбеним наводима првостепени суд је такође правилно окривљенима ЕЕ, ББ и ВВ изрекао меру безбедности протеривања странаца из земље за време од пет година рачунајући од правноснажности пресуде с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ових мера при том правилно ценећи чињеницу да су окривљени ББ и ВВ кинески држављани док је оптужени ЕЕ словачки држављанин а имајући у виду да су окривљени оглашени кривима за кривично дело организованог криминала ценећи природу и тежину кривичног дела, побуде из којих је дело учињено првостепени суд правилно налази да би даљи боравак окривљеног ББ, ВВ и ЕЕ у Републици Србији био непожељан правилно применивши одредбу члана 88 став 1 Кривичног законика окривљенима изрекао мере безбедности протеривања странаца из земље у трајању од пет година правилно при том ценећи чињеницу да окривљени ББ десет година већ живи у Републици Србији са породицом да је пословно везан за Београд јер се бави трговином али та чињеница да његова припадност организованој криминалној групи указује на неопходност изрицања мере из члана 88 став 1 Кривичног законика, због чега су и супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Првостепени суд је такође правилно на основу одредбе члана 350 став 4 Кривичног законика од оптужених одузео средства употребљена за извршење кривичних дела и то од оптуженог АА путничко возило марке Волво тип Ц 70 број шасије _ број мотора _.

од оптуженог ДД путничко возило марке Volkswagen tip Passat 323В _ боје рег. _ са ознаком шасије _ и ознаком мотора _.

од окривљеног ЂЂ путничко возило марке Ауди 100 рег.ознака _.

од оптуженог ББ комби возило марке Мерцедес рег.ознаке _.

Наведене ствари од окривљених су одузете сходно одредби члана 350 став 4 Кривичног законика којим је прописано да средства намењена или употребљена за извршење кривичног дела из члана 1-3 овог члана ће се одузети

а у току поступка је несумњиво утврђено да су оптужени ДД, ЂЂ и ББ превоз миграната вршили овим возилима да је оптужени АА у три наврата и то дана 17.12.2008, 14.02.2009.године и 20.03.2009.године вршио надзор и обезбеђење превоза кинеских држављана па је првостепени суд правилно оценио да је окривљени АА предузимајући ову радњу своје возило употребио за извршење кривичног дела јер је њоме омогућио недозвољен прелаз државне границе кинеским држављанима возећи испред оптуженог ЂЂ односно ДД вршећи надзор и обезбеђење тог превоза како полиција не би открила мигранте.

Првостепени суд је такође правилно применивши одредбу члана 91 и 92 Кривичног законика од оптужених за које је утврдио да су извршење кривичних дела прибавили имовинску корист одузео ту корист и то окривљеног АА 2.900 евра од окривљеног ДД 1.450 евра од оптуженог ЂЂ 50 евра од оптуженог ГГ 175 евра од оптуженог СС1 125 евра од оптуженог СС2 450 евра од оптуженог СС3 125 евра а од оптуженог ВВ 900 евра и обавезао исте да ове износе плате у динарској противвредности по званичном курсу НБС на дан исплате у корист буџетских средстава суда имајући у виду да је током поступка такође несумњиво утврђено да су окривљени прибавили извршењем кривичног дела имовинску корист у напред наведеним износима, па су стога супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија и због изречених мера предходно образложених оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога а на основу одредбе члана 391 у вези са чланом 388 ЗКП-а Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци.

Записничар
Александар Багаш

Председник већа-судија
Слободан Рашић